

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ

ІНСТИТУТ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ ПАТОЛОГІЇ, ОНКОЛОГІЇ І
РАДІОБІОЛОГІЇ ім. Р.Є.КАВЕЦЬКОГО

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Вченою радою ІЕПОР
ім. Р.Є. Кавецького НАН України
від 22 вересня 2021, протокол № 9

Голова Вченої ради,
доктор мед. наук, професор,
академік НАН України

В.Ф. Чехун

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Директор ІЕПОР
ім. Р.Є. Кавецького НАН України

доктор біол.наук, професор

Л.Г. Бучинська

ПОЛОЖЕННЯ

ПРО РОБОЧУ ПРОГРАМУ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про робочу програму навчальної дисципліни (РПНД) розроблено відповідно до Закону України «Про вищу освіту», державних стандартів вищої освіти, «Положення про організацію освітнього процесу в Інституті експериментальної патології, онкології і радіобіології ім. Р.Є. Кавецького НАН України.

1.2. Робоча програма навчальної дисципліни є нормативним документом, що розробляється для кожної навчальної дисципліни (освітнього компонента) на основі освітньої програми. Для денної та заочної форм навчання розробляється єдина РПНД із зазначенням у ній видів навчальних занять: лекцій, семінарських, практичних, семінарських та індивідуальних занять, форм поточного та підсумкового контролю.

1.3. Робоча програма навчальної дисципліни за своїм змістом є документом, що визначає загальні та фахові компетентності, якими має оволодіти здобувач вищої освіти (аспірант), відповідно до спеціальності за якою навчається аспірант.

1.4. На основі робочої програми навчальної дисципліни розробляються посібники для самостійного вивчення дисципліни, інші матеріали методичного характеру, що забезпечують успішне оволодіння здобувачами вищої освіти програмного матеріалу.

2. Структура та зміст робочої програми навчальної дисципліни.

2.1. Структура робочої програми навчальної дисципліни (додаток А) містить титульну сторінку та має наступні розділи:

- 2.1.1. Опис навчальної дисципліни;
- 2.1.2. Мета і завдання навчальної дисципліни;
- 2.1.3. Очікувані результати навчання;
- 2.1.4. Програма навчальної дисципліни;
- 2.1.5. Структура навчальної дисципліни;
- 2.1.6. Теми лекційних занять;
- 2.1.7. Теми семінарських занять;
- 2.1.8. Теми практичних занять;
- 2.1.9. Теми самостійної роботи;
- 2.1.10. Методи навчання;
- 2.1.11. Методи оцінювання.
- 2.1.12. Засоби діагностики результатів навчання;
- 2.1.13. Критерії оцінювання результатів навчання;
- 2.1.14. Розподіл балів, які отримують здобувачі;
- 2.1.15. Методичне забезпечення;
- 2.1.16. Питання для підготовки до підсумкового контролю;
- 2.1.17. Рекомендована література.
- 2.1.18. Інформаційні ресурси.

2.2. Зміст розділів робочої програми навчальної дисципліни.

2.2.1. Опис навчальної дисципліни.

Опис навчальної дисципліни повинен включати: кількість кредитів ЄКТС; кількість модулів разом із самостійною та індивідуальною роботою; кількість змістових модулів відповідно до освітньої програми; загальну кількість годин, передбачених навчальним планом для вивчення дисципліни; шифр та назву спеціальності, рівень вищої освіти, характеристику навчальної дисципліни, форму контролю;

2.2.2. Мета і завдання навчальної дисципліни.

Мета та завдання вивчення навчальної дисципліни зазначаються у контексті спеціальності з урахуванням вимог стандарту вищої освіти (освітньої програми). Слід вказати, які компетентності повинен набути здобувач вищої освіти в результаті вивчення навчальної дисципліни.

2.2.3. Очікувані результати навчання.

Очікувані результати навчання мають висвітлювати, що повинен здобувач вищої освіти знати, розуміти, бути здатним продемонструвати після завершення вивчення навчальної дисципліни.

2.2.4. Програма навчальної дисципліни.

Програма навчальної дисципліни має включати перелік змістових модулів з описом кожної теми.

2.2.5. Структура навчальної дисципліни.

Структура навчальної дисципліни подається у вигляді таблиці та враховує усі види аудиторних та позааудиторних навчальних робіт аспіранта як денної, так і заочної форм навчання. Загальна кількість годин має відповідати навчальному плану.

2.2.6. Теми та зміст лекційних занять.

Лекційне заняття – це вид аудиторного навчального заняття, де викладачем проводиться логічне, послідовне викладення матеріалу, яке характеризується судженням, висновками, підсумком. Це основна форма проведення навчальних занять, що призначена для засвоєння теоретичного матеріалу. Як правило, лекція є елементом системи занять, який охоплює основний теоретичний матеріал окремої або кількох тем навчальної дисципліни, що входять до відповідного модуля. Тематика циклу лекцій визначається робочою програмою.

2.2.6. Теми та зміст семінарських занять.

Семінарське заняття – це вид аудиторного навчального заняття, на якому викладач організовує обговорення здобувачами вищої освіти питань з тем попередньо визначених робочою програмою навчальної дисципліни. Семінарські заняття потрібно планувати у формі: бесіди, обговорення та рецензування есе, рефератів, доповідей, дискусій, прес-конференцій, круглих

столів тощо. Тема кожного семінару повинна мати назву та кількість годин, відведених на її засвоєння.

2.2.7. Теми та зміст практичних занять.

Практичне заняття – це вид аудиторного навчального заняття, на якому викладач організовує детальний розгляд аспірантами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує уміння і навички їх практичного застосування шляхом виконання практичних завдань, вправ, кейсів. На практичному занятті аспірант під керівництвом викладача особисто проводять досліди, відпрацьовують методики з метою практичного підтвердження окремих теоретичних положень навчальної дисципліни, набуття практичних навичок роботи з відповідним лабораторним устаткуванням, обладнанням, комп'ютерною технікою, тощо. Тема кожного практичного заняття повинна мати назву та кількість годин, відведених на його проведення.

2.2.8. Самостійна робота.

Самостійна робота аспіранта – це засіб оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять. Навчальний час, відведений для цього, визначається навчальним планом і залежить від загального обсягу годин, відведених для вивчення конкретної навчальної дисципліни. Самостійна робота має охоплювати всю навчальну програму із зазначенням кількості годин, відведених на виконання кожної теми.

2.2.9. Методи навчання.

В цьому розділі викладачеві слід вказати методи навчання, які будуть використані у процесі проведення лекційних, семінарських та практичних навчальних занять:

2.2.9.1 Лекційні заняття.

До лекційних занять відносяться:

- Інформаційна (вступна) лекція (інформування про сутність основних питань відповідної теми, проблеми тощо, матеріал на такій лекції викладається у вигляді монологу).
- Проблемна лекція (містить складні дискусійні питання, особливістю такої лекції є постановка на початку лекції проблемної ситуації, яка вирішується в процесі викладення матеріалу. Значення проблемної лекції полягає у активізації пізнавальної діяльності здобувачів, сприяє творчому засвоєнню предмета науки, методів придбання нових знань і умінь у контексті наступної професійної діяльності та мотивує саме творчу діяльність).
- Лекція-презентація (матеріал подається у наочних образах, такий підхід розвиває здатність творчо перетворювати, більш компактно компонувати усну і писемну інформацію за рахунок систематизації, концентрації і виділення принципово вагомих елементів матеріалу, який вивчається, а також формує уміння розгортати цей образ у систему адекватної розумової і практичної діяльності. У ході лекції викладач лише коментує підготовлений візуальний матеріал, головною складністю лекцій такого

типу лекції є відбір і підготовка системи засобів наочності, а також обґрунтованій режисурі показу і комплектування візуальної інформації).

- Лекції із запланованими раніше помилками (викладач при підготовці лекції закладає в неї помилки змістового або методичного характеру, які ретельно маскує у процесі викладення матеріалу. Наприкінці заняття викладач пропонує аспірантам назвати «заплановані» помилки, у вигляді дискусії здійснити їх аналіз та аргументовано надати правильні відповіді на питання. На таких лекціях реалізується інтелектуальна гра на підвищеному емоційному фоні при високій активності аудиторії. Такі лекції окрім стимулюючих, несуть і контрольні функції, оскільки викладач має можливість виявити рівень підготовленості аудиторії, а самі аспіранти-здійснювати самоконтроль знань).
- Лекції-прес-конференції (викладач нагадує тему, яка раніше була доведена до аудиторії), її цільову установку і надає можливість аспірантам задати питання. Після ознайомлення із питаннями та їх згрупування викладач подає матеріал у формі відповідей. У цьому випадку лекція стає немов би адресованою кожному аспіранту. Поряд з цим, така форма викладення матеріалу формує у аспірантів навички грамотного формулювання питань, що активізує їх розумову діяльність, а очікування відповіді мобілізує увагу).
- Оглядово – установчі лекції (такий тип лекцій може містити прийоми, які характерні для проблемної лекції і лекції-презентації. У такій лекції викладач ставить порівняно велику навчальну проблему, розкриває її зміст, розгортає шляхи вирішення, дає рекомендації до самостійної роботи із засвоєння матеріалу за навчальною і науковою літературою. Лекцію такого типу доцільно проводити після того, як аспіранти самостійно, за розробленим викладачем планом, в цілому ознайомились зі змістом відповідної теми дисципліни)

2.2.9.2 Семінарські заняття.

Семінарське заняття — одна з найважливіших і конструктивних форм методів навчання. Семінарські заняття сприяють розвитку творчої самостійності аспірантів, поглиблюють їх інтерес до наукових досліджень, розвивають культуру мови, навички участі у дискусії та публічного виступу, мотивують аспірантів додержуватись принципів академічної доброчесності. Основними функціями семінарського заняття є поглиблення матеріалу, що вивчався на лекції, практичних заняттях та в процесі самостійної роботи та контроль викладача за рівнем навчальної діяльності аспіранта.

Форми семінарських занять:

1) семінари з теоретичної частини навчальної дисципліни (при організації семінару аспірантові попередньо пропонуються питання з теми, перелік самостійних завдань (мікрореферати, проблемні ситуації, розгляд літературних джерел на тему тощо);

2) семінар дослідницького типу (в основу такого семінару покладена ідея розкриття аспірантом часткових проблем з наукової тематики, що вивчається, та розкриття методичних підходів для їх вирішення, формування у аспірантів

навичок розумового і практичного характеру для вирішення певних ситуаційних завдань).

Використання семінарської форми навчального заняття дозволяє встановити логічний зв'язок семінару з іншими видами занять в рамках навчальної дисципліни та передбачає активну самостійну роботу аспіранта, яка включає підготовку до семінару, його безпосереднє проведення (виступ) та обговорення викладеного матеріалу. Наприкінці семінару викладач виступає з висновком, розкриває перспективи наукової розробки проблем, що обговорювались, оцінює роботу аспірантів у ході заняття, характеризує реферати та оцінює рівень знань здобувачів освіти. Такий раціональний стиль проведення семінару сприяє налагодженню позитивних взаємовідносин між учасниками семінару, допомагає поживленню дискусії та виключенню байдужості у їх роботі.

2.2.9.3 Практичні заняття.

Практичне заняття – це вид навчального заняття, в рамках якого, на основі окремих теоретичних положень навчальної дисципліни, викладач здійснює розгляд та обґрунтовує низку методичних підходів для їх практичного застосування. Основними завданнями практичного заняття є підготовка до самостійного виконання окремих практичних завдань та набуття вмінь та навичок застосування теоретичних знань на практиці.

Ефективність практичного заняття залежить від рівня теоретичної підготовки кожного аспіранта. Тематика і плани проведення практичних занять із переліком рекомендованої літератури доводяться до відома студентів на початку викладання навчальної дисципліни. Практичні заняття зазвичай проводяться в лабораторних приміщеннях інституту, які оснащені необхідними технічними засобами, відповідним обладнанням, матеріалами, реактивами та обчислювальною технікою. Практичні заняття є найважливішим засобом розвитку у майбутніх спеціалістів досвіду самостійної діяльності під наглядом викладача. Організація практичного заняття охоплює три основні етапи: підготовка до заняття (проведення попереднього контролю знань, вмінь і навичок, постановку викладачем загальної проблеми та їх обговорення за участю аспірантів); проведення заняття (здійснення відповідних методичних прийомів та обґрунтування їх використання); робота з аспірантами після проведення занять (обговорення отриманого результату, оцінювання роботи кожного аспіранта).

2.2.10. Методи оцінювання.

Методи оцінювання є обов'язковими формами поточного та підсумкового контролю. Основними методами контролю є: усний контроль, письмовий, тестовий, графічний, програмований контроль, практична перевірка, а також методи самоконтролю і самооцінки.

2.2.10.1. Усний контроль (усне опитування).

Це найпоширеніша форма контролю оцінювання знань у навчальній практиці. Його використання сприяє опануванню логічним мисленням, виробленню і розвитку навичок аргументувати, фахово висловлювати свої думки, обґрунтовувати власну думку. Здійснюють його на лекціях, семінарських та

практичних заняттях. Усне опитування передбачає таку послідовність: формулювання запитань (завдань) з урахуванням специфіки предмета і вимог програми; підготовка аспірантів до відповіді та викладу знань; коригування викладених у процесі відповіді знань; аналіз і оцінювання відповіді. Запитання для перевірки можуть бути: **репродуктивними** (передбачають відтворення вивченого); **реконструктивними** (потребують застосування знань і вмінь у дещо змінених умовах); **творчими** (застосування знань і вмінь у значно змінених, нестандартних умовах, перенесення засвоєних принципів доведення (способів дій) на виконання складніших завдань). За актуальністю запитання для усної перевірки поділяють на основні, додаткові й допоміжні. **Основні запитання** передбачають самостійну розгорнуту відповідь (наприклад, запитання семінарського заняття), **додаткові** – уточнення того, як здобувач розуміє певне питання, формулювання, визначення, **допоміжні** – для уточнення відповіді, виправлення помилок. Усі запитання мають бути логічними, чіткими і зрозумілими, а їх сукупність – послідовною і системною. Використання усного контролю сприяє тісному контакту між викладачем і аспірантом, дає змогу виявити обсяг і ґрунтовність знань.

2.2.10.2. Письмовий контроль.

Це форма контролю, метою якого є з'ясування в письмовій формі ступеня оволодіння аспірантами знаннями, вміннями та навичками з предмета, визначення їх якості – правильності, точності, усвідомленості, вміння застосувати знання на практиці. Залежно від специфіки предмета, письмова перевірка здійснюється у формі контрольної роботи. Теми контрольних робіт та завдання мають бути зрозумілими і відповідати рівню знань здобувачів і, водночас, виявляти знання фактичного матеріалу. Перевагою письмової перевірки є те, що за короткий термін вдається скласти уявлення про знання багатьох здобувачів вищої освіти, результати перевірки зберігаються і є змога з'ясувати деталі й неточності у відповідях.

2.2.10.3. Тестовий контроль.

Тестовий контроль (англ. test – іспит, випробування, дослід) застосовується для визначення рівня сформованості знань і вмінь з навчальної дисципліни. Зазвичай застосовують два види тестів: тести відкритої форми (із вільно конструйованими відповідями, які передбачають короткі однозначні відповіді, які ґрунтуються переважно на відтворенні вивченого матеріалу, або складні (комплексні) відповіді, які потребують вміння аналізувати) і тести закритої форми (із запропонованими відповідями, передбачають вибір відповіді з певної кількості варіантів. Серед таких тестів виокремлюють тест-альтернативу (вибір однієї з двох запропонованих відповідей), тест-відповідність (складається з двох частин, між якими слід встановити відповідність).

Тестовий контроль використовують з метою актуалізації знань перед викладанням нової теми, виведенням підсумкових оцінок, на групових заняттях, на заліку чи іспиті, а також перед практичними і лабораторними роботами. Крім того, тести можуть слугувати засобом внутрішнього контролю для порівняння, визначення рівнів успішності окремих здобувачів, порівняльної характеристики

різних форм і методів викладання. Доцільним є проведення тестової перевірки кожної теми навчальної дисципліни з усіх основних її питань.

2.2.10.4. Програмований контроль.

Реалізується шляхом пред'явлення усім здобувачам стандартних вимог, що забезпечується використанням однакових за кількістю і складністю контрольних питань. Аналіз відповіді, виведення і фіксація оцінки здійснюється за допомогою індивідуальних автоматизованих засобів.

2.2.10.5. Практична перевірка.

Цей вид контролю застосовують в рамках тих навчальних дисциплін, які передбачають оволодіння системою практичних професійних умінь та навичок, і здійснюють під час проведення практичних занять (навички роботи на певному приладі; постановка методики, тощо). Така перевірка дає змогу виявити, якою мірою аспірант усвідомив теоретичні основи цих дій.

2.2.10.6. Метод самоконтролю.

Цей вид контролю передбачає усвідомлене регулювання аспірантом своєї діяльності задля забезпечення таких її результатів, які б відповідали поставленим завданням, вимогам, нормам, правилам, зразкам. Мета самоконтролю – запобігання та вчасне виправлення помилок. Показником сформованості самоконтролю є усвідомлення здобувачем правильності плану діяльності та способу його реалізації.

2.2.10.6. Метод самооцінки.

Цей вид контролю формує у аспіранта критичне (вимогливе) ставлення до своїх здібностей і можливостей, об'єктивне оцінювання досягнутих результатів.

2.2.11. Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання.

Основними засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання є: іспити, заліки, стандартизовані тести, аналітичні звіти, контрольні роботи, реферати, презентації виконаних завдань та досліджень.

2.2.12. Критерії оцінювання результатів навчання.

Визначити за допомогою якісних критеріїв мінімальний пороговий рівень оцінки і трансформувати його в мінімальну позитивну оцінку. Зазначити використовувану числову (рейтингову) шкалу.

2.2.13. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти.

Система ЄКТС передбачає 100-бальну шкалу оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти. Робоча програма навчальної дисципліни повинна передбачати розподіл балів між модулями, змістовими модулями та підсумковим контролем знань.

2.2.14. Методичне забезпечення

Розділ має містити перелік конспектів лекцій, методичних вказівок до лабораторних робіт та практичних (семінарських) занять для забезпечення вивчення навчальної дисципліни у тому числі і тих, що розміщені у відкритому доступі.

2.2.15. Питання для підготовки до підсумкового контролю.

Розділ має містити питання для проведення модульного та підсумкового контролю.

2.2.16. Рекомендована література. Інформаційні ресурси.

У розділі необхідно вказати базові, допоміжні літературні джерела. До переліку основної літератури включають нормативні документи, вітчизняні і зарубіжні підручники та навчальні посібники. У перелік допоміжної літератури, який призначений для більш поглибленого вивчення окремих розділів або тем, включаються монографії, розділи у вітчизняних та закордонних монографіях, періодичні наукові видання (журнали, збірки наукових праць), а також доступні інформаційні ресурси, які мають містити посилання на документи в інформаційних системах (електронні адреси сайтів та інтернет-джерела з нормативною базою), які можуть бути корисними при вивченні навчальної дисципліни.

Перелік літератури має бути укладений відповідно до вимог діючих бібліографічних стандартів та щорічно оновлюватись.

3. Порядок оформлення та затвердження навчальної програми

3.1. Робоча програма навчальної дисципліни обговорюється та затверджується на засіданні наукового відділу (лабораторії), де працює викладач та на підставі рекомендації відділу затверджується Вченою радою Інституту.

3.2. Робоча програма навчальної дисципліни роздруковується на білих аркушах формату А4 з однієї сторони, зберігається у науково-організаційному відділі інституту протягом 5 років та передається в архів Інституту.

3.3. Робоча програма навчальної дисципліни діє 5 (п'ять) років та підлягає обов'язковому перегляду і перезатвердженню щорічно з урахуванням змін освітньої програми, опитування зовнішніх стейкхолдерів та здобувачів вищої освіти.

3.4. Зміни і доповнення до робочої програми навчальної дисципліни вносяться щорічно до початку нового навчального року, як додаток, у разі: змін у стандартах вищої освіти; змін або уточнення системи контролю та оцінювання знань, планів лабораторних чи практичних занять, тематики інституту змін у робочих навчальних планах.

Додаток до робочої програми оформлюється з дотриманням вимог до того розділу, до якого вносяться зміни (доповнення).

Додаток А.

Структура робочої програми навчальної дисципліни

Інститут експериментальної патології, онкології і радіобіології
ім. Р.Є. Кавецького Національної академії наук України

(повне найменування закладу вищої освіти/установи)

(повне найменування відділу закладу вищої освіти/установи)

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

(шифр і назва навчальної дисципліни)

(назва модуля навчальної дисципліни – за потреби)

Спеціальність

(шифр і назва спеціальності)

Освітня програма

«Онкологія»

(назва спеціалізації)

20__-20__ навчальний рік

Робоча програма НД _____
(назва навчальної дисципліни)

_____ доктор філософії
для здобувачів вищої освіти за напрямом підготовки _____
(назва освітньо-кваліфікаційного рівня)

за спеціальністю/
галуззю знань _____
(шифр та назва спеціальності / галузі знань)

освітньою _____
програмою _____
(назва спеціалізації)

Мова навчання _____
українська

Розробник(и): _____

Робоча програма затверджена на засіданні відділу/лабораторії _____
Протокол № _____ від « _____ » _____ 20__ р.

Завідувач відділу/лабораторії _____
_____ підпис _____ прізвище та ініціали

Робоча програма затверджена на засіданні Вченої ради _____
Протокол № _____ від « _____ » _____ 20__ р.

Голова Вченої ради _____
_____ підпис _____

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників		Галузь знань, спеціальність, освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
			Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів – ____		Галузь знань ----- (шифр і назва)	Обов'язкова (вибіркова)	
Модулів – _____ кількість		Спеціальність: ----- (шифр і назва)	Рік підготовки	
			рік	рік
			Семестр	
Загальна кількість годин:		Освітній рівень: III освітньо-науковий рівень -----	Лекції (години)	
Загальна кількість тижнів			Семінарські (години)	
Загальна кількість тижневих годин для денної форми навчання:			Практичні (години)	
аудиторних:				
			Консультації (години)	
консультацій			0	0
			Самостійна робота (години)	
самостійної роботи				
			Вид контролю	
			іспит	іспит

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

3. Очікувані результати навчання:

Аспірант має знати:

Аспірант повинен вміти:

4. Анотація навчальної дисципліни:

5. Компетентності:

Навчальна дисципліна забезпечує набуття здобувачами вищої освіти інтегральних, загальних та фахових компетентностей (згідно з вимогами Національної рамки кваліфікацій восьмого рівня освіти):

Інтегральні: Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі охорони здоров'я, оволодіння компетентностями, спрямованими на формування системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору, проводити оригінальне наукове дослідження та здійснювати дослідницько-інноваційну діяльність на основі глибокого переосмислення наявних і створення нових цілісних знань та практичних навичок в області теоретичної та клінічної онкології.

Загальні:

Фахові:

6. Результати навчання за дисципліною:

Результати навчання (1. Знати; 2. Вміти; 3. Комунікація; 4. Автономія та відповідальність)		Форми викладання та навчання	Методи оцінювання	Відсоток фінальної оцінки з дисципліни
Код	Результат навчання			
1.	Знати			
1.1.		лекції, семінарські, самостійна робота	Контрольна робота, оцінювання рефератів та доповідей	
1.2.		лекції, семінарські, самостійна робота	Контрольна робота, оцінювання рефератів та доповідей	
1.3.		Семінарські, самостійна робота	оцінювання рефератів та доповідей	
1.4.		Семінарські, самостійна робота	оцінювання рефератів та доповідей	
1.5		Семінарські, самостійна робота	оцінювання рефератів та доповідей	
2.	Вміти			
2.1.		Практичні, самостійна робота	Контрольна робота	
2.2.		Практичні, самостійна робота	оцінювання рефератів та доповідей	
3	Комунікація			
3.1.		Семінарські, Практичні, самостійна робота	Тестові завдання, оцінювання рефератів та доповідей	
4.	Автономність та відповідальність			
4.1.		семінарські заняття, самостійна робота,	оцінювання рефератів та доповідей	
4.2		семінарські заняття, самостійна робота,	оцінювання рефератів та доповідей	

7. Співвідношення результатів навчання дисципліни із програмними результатами навчання

[illegible]

8. Методи контролю та схема формування оцінки

1. Поточний контроль здійснюється викладачем за обліком відвідування та активності роботи аспірантів в процесі викладання дисципліни.

2. Підсумковий семестровий контроль здійснюється викладачем наприкінці викладання курсу навчальної дисципліни шляхом оцінювання цілісної систематичної підготовки аспіранта протягом конкретного періоду. Кінцевим результатом є іспит.

Поточний підсумковий контроль знань (ППКЗ) і розподіл балів, які отримують аспіранти

Види поточного контролю:

- Відвідування лекційних (____) занять – (0-1 бал за кожне)
- Рівень активності роботи на семінарських (____) заняттях – (0-3 бали за кожне);
- Рівень активності роботи на практичних заняттях (____) – (0-2 бали за кожне);
- Виконання контрольних/тестових завдань/реферат/презентації – 0-5 балів;

Номер змістовного модуля (кількість навчальних аудиторних годин)	Кількість лекційних занять (№№ тем)	Кількість семінарських занять	Кількість практичних занять	Оцінка активності роботи, кількість балів (мінімальна/максимальна)				
				на лекційних заняттях	на семінарських заняттях	на практичних заняттях	при виконанні контр. завдань	Результат поточного підсумкового контролю
Змістовний модуль №1 (години)								
Змістовний модуль №2 (години)								
РАЗОМ								

Обов'язковим для допуску до підсумкового семестрового контролю є отримання аспірантом _____ бали в процесі поточного контролю.

Вимоги щодо допуску до підсумкового семестрового контролю знань (ПСКЗ):

- 1 Не мати пропусків з практичних занять;
2. Не мати пропусків з лекційних занять;
3. Виконання самостійних завдань за тематикою, що пропонується викладачем;
- 4 За кожним модулем підготувати доповідь з презентацією або реферат (тематика обирається разом з викладачем);
5. Успішно виконати контрольні завдання.

**Підсумковий семестровий контроль знань(ПСКЗ) і розподіл балів,
які отримують аспіранти.**

Формою ПСКЗ – є іспит (максимальна кількість балів - 45).

ПСКЗ складається з трьох завдань, кожний з яких оцінюється від 1 до 15 балів, зокрема:

- 1 бал – «незадовільно»;
- 2-5 бали – «задовільно»;
- 6-10 балів – «добре»;
- 11-15 балів – «відмінно».

Назва дисципліни	Кількість лекційних занять	Кількість семінарських занять	Кількість практичних занять	Оцінка активності роботи, кількість балів (мінімальна/максимальна)		
				Результат поточного підсумкового контролю	Результат семестрового підсумкового контролю	Загальний підсумковий результат

**Контроль знань здійснюється за рейтинговою системою
(шкала відповідності оцінок):**

Оцінка ECTS	Оцінка в балах	За національною шкалою		
		Екзаменаційна оцінка		Іспит
A	90 – 100	5	Відмінно	Обирається відповідне
B	82-89	4	Дуже добре	
C	74-81		Добре	
D	67-73	3	Задовільно	
E	60-66	2	Незадовільно	

9. Структура навчальної дисципліни.

Тематичний план лекцій і лабораторних занять.

№ з/п	Номер і назва теми	Кількість годин			
		Лекції	Семінарсь кі	Практич ні	Самості й-на робота
Модуль 1.					
Розділ 1					
	Лекції				
1					
2					
	Семінарські				
3					

4					
	Самостійна робота				
4					
5					
Розділ 2.					
	Лекції				
6					
7					
	Семінарські				
8					
9					
10					
	Самостійна робота				
Розділ 3.					
	Лекції				
11					
	Семінарські				
12					
13					
	Самостійна робота				
Розділ 4.					
	Семінарські				
14					
15					
	Практичні заняття				
16					

17					
Самостійна робота					
18					
19					
20					
Модуль 2.					
	Практичні заняття				
21					
22					
23					
	Самостійна робота				
24					
25					
26					
	ВСЬОГО				

Загальний обсяг ____годин, в тому числі:

Лекції - ____ годин;

Семінарські заняття - ____ годин;

Практичні заняття – ____ годин;

Самостійна робота – ____ годин.

Рекомендована література

1. .

Додаткова література

1. .